

Ἐπὶ τῇ ἱερᾷ Κοιμήσει τοῦ Γέροντος Ἱερωνύμου τῆς Αἰγίνης († 3.10.1966)

**«Ὅταν ὁ Θεὸς σᾶς ἔδωσε δικό σας τέκνο,
δὲν τὸ θελήσατε καὶ τὸ σκοτώσατε!...»***

ΕΝΑ ἡλικιωμένο ἀνδρόγυνο ἐπεσκέφθη τὸν Γέροντα. Δὲν εἶχαν δικά τους τέκνα, εἶχαν υἱοθετήσει ἓνα κοριτσάκι, τὸ ὁποῖον ἤδη πλέον ἦτο μεγάλη κοπέλλα, ἀλλὰ εἶχε πολὺ ἄσχημο χαρακτήρα, πολλὴν σκληρότητα καὶ κυριολεκτικῶς μαρτυροῦσαν μαζί της οἱ θετοὶ γονεῖς.

Εἰς τὴν ἀπελπισίαν τους, ὅταν ἄκουσαν γιὰ τὸν Γέροντα, ἔτρεξαν.

Ὅταν τοῦ ἐξέθεσαν καταπικραμένοι τὸν πόνον των, ἀπαντᾷ ὁ Γέροντας μὲ ἐπιτιμητικὸ ὕφος:

– Πολὺ λίγα σᾶς κάνει! Ἔπρεπε καὶ τὸ κεφάλι σας νὰ σπάση!

Τὸν ἄκουσαν μὲ ἐκπληξι, χωρὶς νὰ πιστεύουν γιατί καὶ πῶς ἓνας ἅγιος Γέρον τὸς ὁμιλεῖ ἔτσι.

Μετὰ ἀπὸ λίγα λεπτὰ σιωπῆς, συνεχίζει ὁ Γέροντας:

– Ὅταν ὁ Θεὸς σᾶς ἔδωσε δικό σας τέκνο, δὲν τὸ θελήσατε καὶ τὸ σκοτώσατε! Τώρα λοιπόν, πῶς θέλετε νὰ σᾶς φερθῇ τὸ ξένο; Δὲν φταίει ἡ κόρη, ἡ ἴδια ἢ ἄμαρτία σας εἶναι ποὺ σᾶς βασανίζει.

Στὴν ἀποκάλυψι αὐτῇ, ἀνελύθη εἰς δάκρυα τὸ ἀνδρόγυνο καὶ ἐξωμολογήθησαν ἐν συντριβῇ εἰς τὸν Γέροντα ὅ,τι πράγματι εἶχε συμβῆ.

Μὲ τὸ συνηθισμένο πατρικὸ βάλσαμο καὶ τὴν ἀγία του διάκρισι καὶ ἀγάπη τοὺς ἐπαρηγόρησε, κατόπιν τοὺς συνεβούλευσε καὶ τοὺς ὑποσχέθηκε:

– Θα παρακαλέσωμεν τώρα τὸν Θεόν, νὰ σᾶς λυπηθῆ καὶ νὰ μεταβάλῃ τὸ τέκνο σας...

Ἔφυγαν ἀνάλαφροι, χαρούμενοι. Ἐφθασαν πολὺ ἄργα στὸ σπίτι τους, περίμεναν δὲ νὰ συναντήσουν, ὡς συνήθως, βλοσυρότητα, φωνές, κακία κλπ. στὸ πρόσωπο τῆς κόρης των.

Παραδόξως, βλέπουν ἓνα ἀλλαγμένο πρόσωπο, μὲ καλωσύνη καὶ πραότητα νὰ τοὺς ὑποδέχεται. Δὲν τὸ πίστευαν.

Μετὰ ἀπὸ λίγο, τοὺς ἐξήγησε:

– Ὅλο τὸ ἀπόγευμα ποὺ ἔμεινα μόνη, σκεπτόμουν: Τί κερδίζουμε καὶ γιατί τρεῖς ἄνθρωποι ποὺ εἴμαστε νὰ μὴ ζοῦμε ἀγαπημένοι καὶ εὐτυχισμένοι. Θα προσπαθήσω λίγο ν' ἀλλάξω καὶ θᾶμαστε ὅλοι καλύτερα.

Λυπήθηκαν πολὺ οἱ γονεῖς, ὅταν κατάπληκτοι ἔβλεπαν αὐτὴ τὴν ἀλλαγὴ, διότι δὲν τοὺς ἦτο δυνατὸν ἐκείνη ἀμέσως τὴν στιγμή, νὰ τρέξουν ξανὰ εἰς τὸν Γέροντα γιὰ νὰ ἐκφράσουν τὴν χαρὰ καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη τους...

Ἄλλὰ κατάλαβαν συγχρόνως, πὼς ἡ μετάνοια, ἡ συντριβή, ἡ ἐξομολόγησις καὶ ἡ εὐχή τοῦ Γέροντος ἦσαν ἀρκετὰ διὰ νὰ ἄρουν τὴν ἁμαρτία καὶ νὰ «νεύσουν ἐν τῇ καρδίᾳ» τῆς θετῆς των κόρης τὴν ἀλλαγὴ καὶ τὴν ἀγάπη.

Ἐδόξασαν τὸν Θεὸν καὶ εὐχαρίστησαν καὶ τὸν Γέροντα.

(*) **Σωτηρίας Δ. Νούση**, Ὁ Γέρον Ἱερώνυμος τῆς Αἰγίνης, 1883-1966, σελ. 131-132, Ἀθήναι 1978. Ἐπιμέλ. ἡμέτ.